

ἐν 269, σ. 274.

**Άρθρον Α΄.* Ἡ προῖκα δὲν χαλνᾶ καὶ ἐν καιρῷ ἐπιστροφῆς δὲν ἠμπορεῖ νὰ λείψῃ τὸ παραμικρὸν, ἀλλ' ἐπιστρέφεται ὡς δίδεται, ἀφοῦ γίνῃ ἡ δικαία αὔξησις καὶ ἐλάττωσις.

**Άρθρον Β΄.* Τὸ προικοσύμφωνον πρέπει νὰ συντάσσεται καὶ ὑπογράφῃται ὑπὸ τοῦ ἐνορίτου ἱερέως καὶ νὰ μαρτυρῆται ὑπὸ ἀξιόπιστων μαρτύρων.

**Άρθρον Γ΄.* Νὰ τίθεται εἰς τὸ προικοσύμφωνον ἡ τιμὴ ἐκάστου ἐνδύματος καὶ πράγματος.

**Άρθρον Δ΄.* Τὰ δῶρα τὰ ὁποῖα ἡ νέα ἐπὶ τοῦ γάμου προσφέρει εἰς τὰ πενθερικά της καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν, ἐπειδὴ δὲν λογίζονται προῖκα, νὰ μὴ ἐγγράφονται εἰς τὸ προικοσύμφωνον.

**Άρθρον Ε΄.* Χρεωστῆι ὁ νέος νὰ φυλάττῃ σημείωσιν μὲ μαρτυρίας, τὰ ὅσα ἐκ τῶν δώρων καὶ τοῦ χειροφιλήματος συνάξει ἡ νέα χρήματα.

**Άρθρον ΣΤ΄.* Ὅταν οἱ γονεῖς προικίζουσι τὴν νέαν, ἢ μὲ χωράφιον, ἢ μὲ ἀμπέλιον, ἢ μὲ ὄσπῆτιον, χρεωστοῦσι νὰ ἐγγράφωσι τοῦτο εἰς ὄνομα τῆς θυγατρὸς των, μὲ τὸ προσῆκον ταπὶ ἢ χοτζέτι.

**Άρθρον Ζ΄.* Τὸ λεγόμενον νάχτι, νὰ γράφεται ρητῶς εἰς ὄνομα τῆς νέας, ὁ δὲ νέος, λαμβάνων τοῦτο εἰς χεῖρας, νὰ δίδῃ ἀσφάλειαν . . .

**Ὁ Σισανίου Ἀλέξανδρος ἀποφαίνεται.*

1031

1867. Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ φιρμανίου τῆς 18 Φεβρουαρίου 1856, ἐν 261, Α΄, σ. 40-50. Πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 1004.

1032

1867. Πρακτικόν, ἀπὸ 23 Ἀπριλίου, κατοίκων Κοινότητος Εὐφημιανῶν τῆς Χίου, περὶ ἀγρονομικῶν διατάξεων, ἐν 161, σ. 66-67. Πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 1025.

1033

1867. Γράμμα πΚ., τῆς 16 Δεκεμβρίου, ἐν 178, σ. 234.
« . . . ἐντέλλεται . . . τοὺς μὲν παλαιοὺς μικτοὺς γάμους παρέλθῃ ἐν σιγῇ, διαλύσῃ δὲ τὸν ἐσχάτως γενόμενον μικτὸν γάμον, ὡς παράνομον . . . ».

1034

1867. Πρακτικὸν Συνόδου πΚ., τῆς 24 Αὐγούστου, ἐν 178, σ. 233.
« . . . ὁ μικτὸς γάμος Ἀρμενίσσης γυναικὸς μετ' ὀρθοδόξου, τελεσθεὶς παρ' ὀρθοδόξου ἱερέως . . . ἐστὶν ἄκυρος καὶ μηδὲν γεγεννημένος . . . ».

